

Опис порожнини

Печера розташована на південному березі Тарханкутського півострова, приблизно за 120 м на південний схід від Арки (туристичного комплексу біля наскрізної арки), і за 150 м на північний захід від бухти Тарзанка (печери «Тарзанка»). Вхід у грот відкривається в середній частині урвища, на висоті приблизно 9 м від рівня моря. Координати печери 45° 20' 04,42", 32° 33' 14,93"

Печера Інета є карстової корозійної порожнини. Печера розташована в вапняках сарматів на території Отлеського спелеологічного ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 61 м; площа – 95,8 м²; об'єм – 86,5 м³. Складено повний план, що проходить без розчищення, частини порожнини. (1-65,4 м²∧58,9 м³; 2-18,5 м²∧17,8 м³; 3-10,4 м²∧8,3 м³; 4-1,5 м²∧1,5 м³).

Печера є стародавньою карстовою порожниною, розкритою на морському березі. Вхід у печеру відкривається на висоті приблизно 9 м вище за рівень моря. Дно в нижній частині, опущене приблизно на 5-6 м, тобто знаходиться на 3-4 м вище рівня моря. Усього в печері можна виділити 3-4 яруси. У плані печера має складну форму. Верхній ярус схожий на літеру «Т», із входом у підставі літери. Нижні яруси є неправильною форми, але наближаються до овалів, порожнини, розташовані один під одним. Тобто це низькі, лінзовидні порожнини, ускладнені бічними нішами, що з'єднують їх між собою.

Проміжки (ціліки) між поверхами мають невелику товщину. Часто вони деформовані та частково обвалилися, утворюють глибові навали та завали, що ще більше ускладнює будову нижньої частини печери. Так другий зверху ярус, відокремлений від 3, великою похилою плитою. Але можливо, що це не плита, а тріснутий цілик. Найнижчий, умовно 4-й поверх, є невеликою безформною камерою, вся поверхня якої покрита натічними утвореннями. По відношенню до верхнього ярусу вони розташовані в місці перетину ходів. Максимальна висота печери 2 м, частіше становлячи 0,7-1,2 м. Максимальна ширина трохи більше 3 м у верхньому ярусі, і 4-х м у нижніх порожнинах. Покрівля грота частіше склепінчаста, іноді плоско-склепчаста. Часто в покрівлі по осі ходу проглядається тріщина. Іноді зустрічаються ділянки, де в покрівлі спостерігаються численні, великі тріщини. Стіни гроту, як і покрівля, досить рівні, неглибокий рельєф. Дно печери закладено різних рівнях, іноді спостерігаються щаблі. На ділянці Т.0-3-4-5-6 воно майже рівне. Від Т.3-4 у сторону Т.8 спостерігається досить крутий спуск на 1,5 м. На Т.6-7, хід круто піднімається. На ділянці Т.8-12 дно майже рівне, з невеликим спуском від Т.11 до Т.12. У нижній частині дно сходами знижується від Т.9 до Т.14.

Печера закладена в масивних, товстошарових середньо вапняках сарматських світло-сірого з жовтуватим відтінком кольору. У печері, поверхні, за рахунок процесів вивітрювання, мають світлий, буро-жовтий колір. Дно печери вкрите мілкоземом бурого кольору, вапняковим щебенем різних розмірів та їх сумішшю.

У найнижчій частині печери, поверхні покриті карбонатними натічними утвореннями. Зустрічаються вони, в меншій кількості, і вище розташованої порожнини. Але у верхньому ярусі натіків немає.

Печера суха, закладена вона високо над рівнем моря. На деяких ділянках стін та покрівлі спостерігається конденсат.

Скелі на вході покриті блідо сірими плямами лишайника веркукарія скельна. Під час роботи в печері, спостерігалось 2 особини кажанів. Одна з них, більша, літала у верхній частині печери, друга, висіла у нижньому ярусі. За визначенням, зробленим Є. Годлевською за фотографією, це підковоніс, мабуть великий підковоніс.

Печера досить легко доступна. У верхньому ярусі видно сліди відвідування її людьми, але чи проникали вони в нижні яруси, невідомо.

Печера була знайдена О. Левченком, і тоді ж задокументована (4.08.2011 р. Левченко О., Марковим О., Ощепковим О.)

Опис складено. Проніним К.